

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 grudnia 2014 r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu

w składzie następującym:

Przewodniczący	Sędzia NSA Mirosława Rozbicka-Ostrowska
Sędziowie	Sędzia NSA Henryk Ożóg Sędzia WSA Alojzy Wyszkowski (spr.)
Protokolant	asystent sędziego Marcin Jarecki

po rozpoznaniu w Wydziale IV na rozprawie w dniu 18 grudnia 2014 r.

sprawy ze skargi Piotra Gawlickiego

na bezczynność Zarządu Okręgowego Polskiego Związku Łowieckiego w Jeleniej Górze

w przedmiocie udostępnienia informacji publicznej

- I. zobowiązuje Zarząd Okręgowy Polskiego Związku Łowieckiego w Jeleniej Górze do załatwienia wniosku Piotra Gawlickiego z dnia 8 września 2014 r. o udostępnienie informacji publicznej w terminie 14 dni od dnia doręczenia odpisu prawomocnego wyroku Sądu wraz z aktami;
- II. stwierdza, że bezczynność Zarządu Okręgowego Polskiego Związku Łowieckiego w Jeleniej Górze nie miała miejsca z rażącym naruszeniem prawa;
- III. zasądza od Zarządu Okręgowego Polskiego Związku Łowieckiego w Jeleniej Górze na rzecz Piotra Gawlickiego kwotę 357 (słownie: trzysta pięćdziesiąt siedem) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania sądowego.

Na oryginale właściwe podpisy
Za zgodność z oryginałem

deuclap
.....
podpis

UZASADNIENIE

Pismem z 8 września 2014 r. Karol Małgorzewicz, dziennikarz dziennika „Łowiecki”, powołując się na art. 4 ust. 1 i art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 26 stycznia 1984 r. Prawo prasowe (t. j. Dz. U. z 1984 r., nr 5, poz. 24 ze zm., zwanej dalej w skrócie u.p.p.) wystąpił do Zarządu Okręgowego Polskiego Związku Łowieckiego w Jeleniej Górze (dalej Z.O. PZŁ) o udzielenie informacji dotyczącej ostatniego przeprowadzonego w okręgu, kursu dla nowo wstępujących do P.Z.Ł., poprzez podanie wszystkich tytułów kosztów i ich wysokości przyjętych w kalkulacji dla wyliczenia sumarycznego kosztu kursu pokrywanego przez jego uczestników z podaniem dat odbywania kursu, liczby jego uczestników i ile zobowiązany był zapłacić każdy z nich.

Pismem z dnia 12 września 2014 r. Zarząd Okręgowy zwrócił się do redakcji Dziennika Myśliwych „Łowiecki” z zapytaniem dotyczącym osoby występującej z opisanym powyżej wnioskiem, żądając informacji o jej statusie dziennikarskim.

W skardze z dnia 9 października 2014 r. Piotr Gawlicki – redaktor naczelny dziennika „Łowiecki” (zwany dalej stroną lub skarżącym) zarzucił Zarządowi Okręgowemu beczynność polegającą na nieudzieleniu informacji publicznej na opisany powyżej wniosek, czym naruszono art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (t.j: Dz. U. z 2014 r., poz. 782, zwanej dalej w skrócie ustawa) w zw. z art. 3a u.p.p.

Strona skarżąca podkreśliła, że do udzielenia informacji publicznej zobowiązane są nie tylko władze publiczne, ale także podmioty reprezentujące inne osoby lub jednostki organizacyjne, które wykonują zadania publiczne. W przedmiotowej sprawie organ, którego beczynność została zaskarżona, wykonuje zadania z zakresu administracji publicznej, polegające m.in. na zachowaniu i rozwoju populacji zwierząt łownych i innych zwierząt dziko żyjących. Zdaniem strony skoro wykonywane zadania mają charakter publiczny, zatem informacja o działalności organów Polskiego Związku Łowieckiego, winna być udzielana na wniosek tak prasy jak i każdego obywatela RP.

Powołując się na treść art. 42 ust. 9 ustawy z dnia 13 października 1995 r. Prawo łowieckie (t. j. Dz. U. z 2013 r., poz. 1226 ze zm.) skarżący podkreślił również, że działalność PZŁ obejmuje także ustalanie wysokości opłat za szkolenia i egzaminowanie na uprawnienia do wykonywania polowania z uwzględnieniem przy tym poniesionych kosztów. Zatem informacja dotycząca ustawowych zadań Związku

realizowanych w imieniu państwa, o którą wnioskował skarżący – w jego ocenie – spełnia kryteria do uznania jej za informację publiczną.

Strona podkreśliła, że do dnia wniesienia skargi informacja nie została udzielona, ani organ nie wykonał żadnej czynności w sprawie, o której mowa w przepisach o udostępnieniu informacji publicznej.

Mając powyższe na uwadze skarżący wniósł o nakazanie organowi udzielenia informacji w żądanym zakresie w ciągu czternastu dni oraz zasądzenie kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego oraz opłaty od pełnomocnictwa, według norm przepisanych.

W odpowiedzi organ wskazał, że skarga – jako przedwczesna – winna zostać uznana za niedopuszczalną i odrzucona na podstawie art. 58 § 1 pkt 6 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t.j. Dz. U. z 2012 r., poz. 270 ze zm., zwanej dalej w skrócie p.p.s.a.), gdyż wobec braku sporządzonej odmowy udzielenia informacji prasowej termin do wniesienia skargi nie rozpoczął jeszcze swojego biegu.

Wojewódzki Sąd Administracyjny zważył, co następuje:

Skarga jest zasadna.

Stosownie do art. 3 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 roku – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t.j. Dz. U. z 2012 r., poz. 270), zwanej dalej p.p.s.a., Sądy administracyjne sprawują kontrolę działalności administracji publicznej i stosują środki określone w ustawie. W ramach kontroli działalności administracji publicznej mieści się orzekanie w sprawach skarg na bezczynność organów w określonych sytuacjach, w tym w przypadku niezbędności wydania decyzji administracyjnych (art. 3 § 2 pkt 1 – 4a oraz pkt 8 p.p.s.a.). Jest to stan, w którym organ, będący właściwym miejscowo i rzeczowo do załatwienia sprawy, nie wydaje decyzji, postanowienia bądź innego aktu administracyjnego lub nie podejmuje czynności z zakresu administracji publicznej, o jakich mowa w art. 3 § 2 pkt 1- 4 p.p.s.a.

Stosownie do art. 3a u.p.p.) – w zakresie prawa dostępu do informacji publicznej stosuje się przepisy ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej. W przedmiotowej sprawie wnioski pochodzą od prasy – dziennika „Łowiecki”, który w rozumieniu art. 7 ust. 2 pkt 1 u.p.p., zgodnie z którym obejmuje ona również zespoły ludzi i poszczególne osoby zajmujące się działalnością dziennikarską. Karol Małgorzewicz powoływał się w nim na

upoważnienie redaktora naczelnego, wniosek ten posiada znak i nagłówek dziennika „Łowiecki”, wnioskodawca oświadczył, że jest dziennikarzem tego dziennika, wskazał jego dane teleadresowe, a jako podstawę prawną podał art. 4 ust. 1 u.p.p. z tej racji nie ma podstaw do przyjęcia, że z wnioskiem o udzielenie informacji Karol Małgorzewicz występował w imieniu własnym, a nie jako dziennikarz dziennika „Łowiecki”.

Żądanie o udzielenie informacji zostało skierowane do podmiotu zobowiązanego do udzielenia informacji publicznej. Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 5 kwietnia 2013 r., sygn. I OSK 89/13 uznał, że Polski Związek Łowiecki jest podmiotem wykonującym zadania publiczne, do którego mają zastosowanie przepisy ustawy o dostępie do informacji publicznej. Sąd rozpoznający niniejszą sprawę w pełni ten pogląd podziela.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 pkt 5 ustawy do udostępnienia informacji publicznej zobowiązane są nie tylko władze publiczne, ale także inne podmioty wykonujące zadania publiczne, w szczególności: podmioty reprezentujące inne osoby lub jednostki organizacyjne, które wykonują zadania publiczne lub dysponują majątkiem publicznym, oraz osoby prawne, w których Skarb Państwa, jednostki samorządu terytorialnego lub samorządu gospodarczego albo zawodowego mają pozycję dominującą w rozumieniu przepisów o ochronie konkurencji i konsumentów.

Ustawodawca zobowiązał Polski Związek Łowiecki do realizacji zadania z zakresu administracji publicznej, a przez to unormowanym w art. 4 ust. 1 pkt 5 ustawy. Wynika to bowiem art. 34 ustawy z dnia 13 października 1995 r. Prawo łowieckie (Dz. U. z 2013 r., poz. 1226 ze zm.), w którym określono zadania m. in.:

- 1) prowadzenie gospodarki łowieckiej;
- 2) troska o rozwój łowiectwa i współdziałanie z administracją rządową i samorządową, jednostkami organizacyjnymi Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe i parkami narodowymi oraz organizacjami społecznymi w ochronie środowiska przyrodniczego, w zachowaniu i rozwoju populacji zwierząt łownych i innych zwierząt dziko żyjących;
- 3) pielęgnowanie historycznych wartości kultury materialnej i duchowej łowiectwa;
- 4) ustalanie kierunków i zasad rozwoju łowiectwa, zasad selekcji populacyjnej i osobniczej zwierząt łownych;

- 5) czuwanie nad przestrzeganiem przez członków Polskiego Związku Łowieckiego prawa, zasad etyki, obyczajów i tradycji łowieckich;
- 6) (6) prowadzenie dyscyplinarnego sądownictwa łowieckiego;
- 7) organizowanie szkolenia w zakresie prawidłowego łowiectwa i strzelectwa myśliwskiego;
- 8) prowadzenie i popieranie działalności wydawniczej i wystawienniczej o tematyce łowieckiej;
- 9) współpraca z pokrewnymi organizacjami zagranicznymi;
- 10) wspieranie i prowadzenie prac naukowych w zakresie gospodarowania zwierzyną;
- 11) prowadzenie i popieranie hodowli użytkowych psów myśliwskich i ptaków łowczych;
- 12) realizacja innych zadań zleconych przez ministra właściwego do spraw środowiska.

Za uznaniem jako mającej charakter działalności publicznoprawnej Polskiego Związku Łowieckiego przemawia także konieczność odbycia, przez osoby ubiegające się o uprawnienia do polowania, szkolenia prowadzonego przez Związek (art. 42 ust. 4 -7 ustawy Prawo łowieckie).

Żądane informacje zawarte we wniosku z dnia 8 września 2014 r. w ocenie Sądu stanowią informację publiczną w rozumieniu art. 1 ust. 1 i art. 6 ust. 1 pkt 2 lit. c i f ustawy. Zgodnie z art. 1 ust. 1 ustawy każda informacja o sprawach publicznych stanowi informację publiczną w rozumieniu ustawy i podlega udostępnieniu i ponownemu wykorzystywaniu na zasadach i w trybie określonym w niniejszej ustawie. Odnośnie art. 6 ust. 1 pkt 2 lit. c i f ustawy informację publiczną stanowi informacja o podmiotach, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 5 ustawy, w tym o przedmiocie ich działalności, kompetencjach oraz majątku, którym dysponują.

W niniejszej sprawie zastosowanie miały wobec tego – na mocy art. 3a Prawa prasowego – przepisy ustawy o informacji publicznej.

Z.O. P.Z.Ł. wnioskowanej informacji nie udzielił. Z tej racji Sąd musiał stwierdzić beczynność, ponieważ do dnia orzekania w niniejszej sprawie organ w żaden sposób nie załatwił wniosku skarżącego. Z.O. P.Z.Ł. nie dostosował się do obowiązków wynikających z przepisów ustawy. Jeżeli bowiem żądane przez wnioskodawcę dane stanowią informację publiczną, to ustawa ta przewiduje tylko trzy możliwe zachowania organu:

- 1) udostępnienie informacji, które należy traktować, jako czynność materialno - techniczną,
- 2) umorzenie postępowania w przypadku określonym w art. 14 ust. 2 ustawy,
- 3) odmowę udostępnienia informacji publicznej.

Udostępnienie informacji następuje w sposób zgodny z art. 14 ust. 1 i 2 ustawy, a umorzenie lub odmowa wymaga wydania decyzji, stosownie do art. 16 ust. 1 ustawy. Poza tym należy podkreślić, że przepisy ustawy wskazują w jakich przypadkach dostęp do informacji publicznej podlega ograniczeniu oraz kiedy żądane przez wnioskodawcę informacje nie mogą zostać udostępnione.

W konkluzji stwierdzić należy, że żądane informacje mają charakter informacji publicznej, a organ jest podmiotem zobowiązanym do ich udostępnienia. Zgodnie z art. 13 ust. 1 ustawy udostępnienie informacji publicznej powinno nastąpić bez zbędnej zwłoki, nie później jednak niż w terminie 14 dni od dnia złożenia wniosku, co w niniejszej sprawie nie miało jednak miejsca. Zgodnie natomiast z ust. 2 przywołanego przepisu, jeżeli informacja publiczna nie może być udostępniona w terminie określonym w ust. 1, organ obowiązany do jej udostępnienia powiadamia w tym terminie o powodach opóźnienia oraz o terminie, w jakim udostępni informację, nie dłuższym jednak niż 2 miesiące od dnia złożenia wniosku.

W związku z tym należy stwierdzić, że w chwili wniesienia skargi organ pozostawał w beczynności i do dnia orzekania w niniejszej sprawie nie rozpoznał wniosku skarżącego.

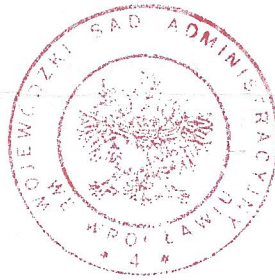
Stwierdzając beczynność organu Sąd nie jest jednak władny do wskazania sposobu załatwienia sprawy i nie może nakazać organowi podjęcia czynności lub wydania decyzji określonej treści. Podmiot zobowiązany do udzielenia informacji publicznej może bowiem ograniczyć dostęp do żądanych informacji publicznych (art. 5 ustawy) np. ze względu na prywatność osoby fizycznej, ewentualnie, ze względu na tajemnicę przedsiębiorstwa. Organ może również odmówić udzielenia informacji publicznej z uwagi na ochronę informacji niejawnych lub innych tajemnic ustawowo chronionych. Jednak jeśli odmawia, to ma tego dokonać w procesowej formie decyzji administracyjnej (art. 16 ust. 1 ustawy).

Jednocześnie Sąd stwierdza, że wprawdzie organ pozostaje w beczynności w załatwieniu wniosku skarżącego, lecz owa beczynność nie miała miejsca z rażącym naruszeniem prawa. Regulacje dotyczące udostępnienia informacji publicznej budzą wielokrotnie wątpliwości interpretacyjne, a zachowanie adresata

Sygn. akt IV SAB/Wr 285/14

wniosku w kontrolowanej sprawie świadczyło o błędnym interpretowaniu prawa i nie miało cech lekceważącego traktowania obowiązków nakładanych na niego mocą ustawy o dostępie do informacji publicznej, ponieważ Z.O. P.Z.Ł. podjął czynności tj. wezwał skarżącego do nadesłania upoważnienia Karola Małgorzewicza do reprezentowania dziennika „Łowiecki”.

Mając powyższe na uwadze, na mocy art. 149 § 1 p.p.s.a. orzeczono jak w pkt I i II sentencji wyroku. O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 200 p.p.s.a. orzeczono jak w pkt III sentencji wyroku.

Na oryginale właściwe podpisy
Za zgodność z oryginałem

duvalop
.....
podpis